

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ ім. Д. ГАРМАШЕВСЬКОГО

Рис. видана IX
№ 136 (992)

ВІВТОРОК

12 ЛИСТОПАДА 1968 р.
Ціна 2 коп.

„ЗОНД-6“ У ПОЛЬОТІ

У відповідності з програмою досліджень космічного простору 10 листопада 1968 року в Радянському Союзі здійснено запуск автоматичної станції «Зонд-6» у напрямі до Місяця.

Метою запуску є проведення наукових досліджень на трасі польоту і в навколomisячному просторі, а також опрацювання бортових систем і агрегатів станції.

(ТАРС).

Під прапором Леніна, по шляху Жовтня

ВІЙСЬКОВИЙ ПАРАД І ДЕМОНСТРАЦІЯ ТРУДЯЩИХ НА КРАСНІЙ ПЛОЩІ

Москва, Красна площа. По-святковому нарядною зустріла вона москвичів і гостей столиці, які прийшли сюди відзначити день народження Радянської держави — 51-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Трибуни для почесних гостей займають посланці промислових підприємств і будов столиці, трудівники сільського господарства Підмосков'я, діячі науки, літератури, мистецтва, зарубіжні гості. Тут же — льотчики-космонавти, дослідники космічного простору, — ті, хто готував до зоряного рейсу корабель «Союз-3».

Присутні на площі тепло зустрічають товаришів Л. І. Брежнєва, А. Н. Кіриленка, О. М. Косигіна, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, М. С. Пидгорного, Д. С. Полянського, М. А. Суслова, О. М. Шелєпіна, Ю. В. Андропова, В. В. Гришина, П. Н. Демічева, Д. Ф. Устинова, І. В. Капітонова, К. Ф. Катусєва, Ф. Д. Кулакова, Б. М. Поньомарьова, М. С. Соломенцева, які підіймаються на центральну трибуну.

На центральну трибуну підіймаються також перебуваючі в Москві Перший секретар ЦК МНРП, Голова Ради Міністрів МНР Ю. Цеденбал, член Політбюро ЦК УСРП Д. Немеш, члени Президії ЦК КПЧ В. Біляк і Б. Шімон.

На трибуні — прем'єр-міністр Афганістану Нур Ахмед Еттемаді, який прибув у Москву з офіційним візитом.

10.00. З Спаських воріт Кремля виїжджає міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко.

Зробивши традиційний об'їзд військ, міністр оборони підіймається на трибуну Мавзолею і виголошує промову.

Від імені і за дорученням Центрального Комітету Комунистичної партії Радянського Союзу і Радянського уряду міністр оборони палко вітає і поздоровляє воїнів, трудящих Радянського Союзу, зарубіжних гостей з всенародним святом.

Воїни армії і флоту, виховані на ідеях марксизму-ленінізму, говорить наприкінці своєї промови міністр оборони СРСР, з честю виконують свій патріотичний та інтернаціональний обов'язок. Вони і далі вдосконалюватимуть свою військову майстерність, всемірно підвищують бойову готовність, твердо стоять на варті завоювань Жовтня, великої справи комунізму.

Гримлять залпи артилерійського салюту. Звучить мелодія Державного Гімну Радянського Союзу. Лунає могутнє триразове «Ура!».

Починається парад військ. Урочистий марш відкривають батальйони вищих військових навчальних закладів.

У малинових беретках люди романтичної військової професії — повітряні десантники. За ними — курсанти Московського вищого прикордонного командного Червонопрапорного училища.

Урочистим маршем пройшли полк морської піхоти Червонопрапорного Північного флоту, воїни ордена Леніна Червонопрапорної мотострілецької дивізії імені Ф. Е. Дзержинського, вихованці суворовських і нахімовського військових училищ.

Бездоганне рівняння курсантів Московського вищого загальновійськового командного ордена Леніна Червонопрапорного училища імені Верховної Ради РРФСР.

Просторами площі ово-

лодіває бойова техніка. Першими йдуть броньовані колони гвардійської мотострілецької Таманської Червонопрапорної ордена Суворова дивізії імені М. І. Калініна. Таманці 50-й раз беруть участь у параді.

Суцільний гул моторів. По площі ідуть танки гвардійської Кантемировської ордена Леніна Червонопрапорної танкової дивізії. Це кантемировці в незабутні травневі дні сорок п'ятого року, почувши заклик пражан, які повстали проти гітлерівців, здійснили марш-кидок через Рудні гори. Це вони разом з іншими радянськими танкістами врятували Прагу. Як і тоді, в серпні нинішнього року радянські воїни виконали свій інтернаціональний обов'язок. Прийшовши на допомогу братньому чехословацькому народу, вони зірвали підступні плани контрреволюції.

Показалась могутня артилерія. Замикають колону артилеристів реактивні установки.

А от і момент, якого всі чекали з особливим інтересом — на Красну площу вступають ракетні частини.

Тягачі ведуть за собою зенітні ракети.

За частинами ППО з'являються тактичні ракети сухопутних військ. Ці ракети здатні завдати нищівного удару по живій силі і бойовій техніці противника.

Тактичні ракети зміняє ще грізніша ракетна зброя. Одну з колон очолює полковник Н. Н. Михайлов. Частина, якою він командує, всі бойові пуски ракет виконує з високими показниками.

Іде колона балістичних (Закінчення на 2-й стор.).

Разом з своїми батьками святковими вулицями Кіровограда пройшли школярі. Фото В. КОВПАКА.

ЛЕНІНА СОНЦЕ ВСТАЄ

Радістю очі сяють.
Думи — ясні-ясні.
Щастя рідного краю
Наче пісня в мені.
Станьмо тісніше, друже,
Як стояли батьки.

Вітер вітрила кружить
І несе у віки.
Маяками падають
Світу наші серця.
Люди праці, я знаю,
Вірають нам до кінця.
Мов Жовтневі знамена,
Вишумовують дні.
З гордим іменем Леніна
Ми несхитно міцні.

Г. ЩЕРБИНА.
м. Кіровоград.

ТОРЖЕСТВА У КИЄВІ

В яскравому святковому вбранні міста і села трічі орденоносної України. Разом з усіма народами-братами СРСР трудівники нашої республіки 51-й раз відзначають свято Великої Жовтневої соціалістичної революції.

У розливі прапорів, транспарантів, панно, жовтневих Закликів ЦК КПРС головна магістраль міста-героя Києва — Хрещатик. Вздож вулиці на трибунах — знатні трудівники підприємств, будов, колегів і радгоспів, діячі науки й культури, партійні і радянські працівники, ветерани партії більшовиків, численні гості. Оплесками зустрічають вони появу на центральній трибуні керівників Комунистичної партії і уряду України.

На Хрещатик у відкритій автомашині виїжджає командуючий військами Київського Червонопрапорного військового округу генерал-полковник В. Г. Куликов. Він приймає рапорт, об'їжджає війська і поздоровляє їх з святом, потім підіймається на центральну трибуну і виголошує промову.

Парад військ Київського гарнізону продемонстрував незламну могутність Радянської Армії, оснащеної сучасною досконалою зброєю і технікою, беззавітну відданість її воїнів Комунистичній

партії, радянському народові, рідній соціалістичній Вітчизні.

Починається барвиста, гомінка святкова демонстрація трудящих столиці України. Це був бойовий рапорт про успіхи в соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань п'ятирічки, за гідну зустріч 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

У святкових колонах крокують передовики виробництва орденоносного «Арсеналу» імені В. І. Леніна, верстатобудівники заводу імені Горького, конструктори Авіаційного заводу, корабелі «Ленінської кузні», ткачі Дарницького шовкового комбінату, будівельники, вчені, діячі культури, студенти.

Гучномовці розносять бойові заклики: — Слава передовикам і новаторам виробництва!

— Слава рідній ленінській партії! Демонстрацію завершують фізкультурники, які показують силу, спритність, зрослу майстерність.

Святковий похід киян ще раз переконливо продемонстрував монолітну єдність Комунистичної партії і радянського народу, одностайне прагнення трудящих республіки творчою працею возвеличити свою рідну Батьківщину.

(РАТАУ).

Москва, 7 листопада 1968 р. Демонстрація представників трудящих на Красній площі. Фото М. ГРАНОВСЬКОГО. (Фотохроніка ТАРС).

Під прапором Леніна, по шляху Жовтня

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

ракет Військово-Морського Флоту. На площі, нарешті, — ракетні війська стратегічного призначення, війська, які становлять головну ударну силу Радянських Збройних Сил. В їх колоні представлені різні за типом, класом і призначенням ракети.

Завершують парад найпотужніші стратегічні ракети, які не знають меж дальності польоту.

Ракетні війська стратегічного призначення завжди перебувають у бойовій готовності і здатні в першу-ліпшу хвилину захистити інтереси нашої Батьківщини і всього соціалістичного табору від будь-яких посягань імперіалізму.

* * *

І ось вже площею заволоділи фізкультурники — тисячі юнаків і дівчат. Вору злетів величезний факел, біля основи якого написано «51 Жовтень». Шосте десятиріччя факел Великого Жовтня освітлює народам світу шлях до світлого майбутнього. По живому коридору перед трибунами одна за одною проходять машини з транспарантами:

«З Леніним в серці працюємо й живемо»,
«Дружба народів — велика сила».

...Ідуть представники студентських будівельних загонів, учні професійно-технічних училищ — комсомольці шістдесятих років. Разом з усією країною во-

ни недавно урочисто відзначили п'ятдесятиріччя ВЛКСМ, на прапорі якого тепер сяє шість орденів.

На вітрі розгорнувся прапор з портретами Маркса, Енгельса, Леніна. У наш час під прапором марксизму - лєнінізму йдуть сотні мільйонів людей праці. Демонстранти підіймають над головами червоні полотнища з Закликами Центрального Комітету КПРС. В цих Закликах — слова привіту мужньому в'єтнамському народові, народам молодих національних держав, які ведуть боротьбу проти імперіалізму. Центральний Комітет закликає зміцнювати дружбу і єдність соціалістичних держав, зміцнювати єдність і згуртованість комуністів усього світу на основі марксизму-лєнінізму і пролетарського інтернаціоналізму.

На головну площу країни вступають колони представників трудящих столиці. Над кожною колоною — рапорти трудових перемог у змаганні за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, слова любові і відданості Комуністичній партії, її лєнінському Центральному Комітетові.

Ідуть іллічовці — робітники і спеціалісти електромеханічного заводу імені Володимира Ілліча, на якому не раз бував і вступав Ленін. У квітні 1970 року іллічовці мають намір завершити п'ятирічне завдання по зростанню продуктивності праці. Цю

їхню ініціативу схвалила і підхопила вся індустріальна Москва.

Ідуть робітники «Борца», «Москабеля», «Вимпела», славної «Трехгорки» — підприємств, де випускають продукцію з державним знаком якості.

В одній з колон — представники автомобільного заводу імені Лихачова. Флагман столичної індустрії значну частину своєї продукції постачає сільському господарству. З великим ентузіазмом заводці зустріли рішення Центрального Пленуму ЦК КПРС. «Замовлення села — достроково» — червоні транспаранти у колоні заводців.

«Ідеї Жовтня безсмертні», «Наука — людству», «Енергетика — людству» — такі транспаранти підняті над колоною Академії наук СРСР. З почуттям великого задоволення вчені сприйняли недавно постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, спрямовану на підвищення ефективності роботи наукових організацій і прискорення використання в народному господарстві досягнень науки і техніки.

* * *

Близько трьох годин тривала святкова демонстрація представників трудящих столиці. Трудячі Москви продемонстрували свою непохитну готовність під прапором Леніна, під керівництвом Комуністичної партії йти вперед по шляху Жовтня.

(ТАРС).

Святкує Кіровоград

6 листопада в Кіровограді відбулися урочисті збори представників партійних, радянських та громадських організацій, присвячені 51-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Серед присутніх — старі комуністи, ветерани праці, передовики виробництва, воїни місцевого гарнізону, гості з Братньої Польської Народної Республіки. Збори відкрив перший секретар Кіровоградського міського партії І. П. Вальяський.

Звучить мелодія Державного Гімну Радянського Союзу.

З великою одноставністю присутні обрали почесну президію зборів у складі Політбюро ЦК КПРС.

З доповіддю про 51-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції виступив другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко.

Збори прийняли вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

* * *

...7 листопада, 10 година ранку. Урочисто, велично на площу імені Кірова випливають великі портрети К. Маркса і В. І. Леніна, великих вождів пролетаріату, безсмертне вчення яких стало дороговказом для трудящих всього світу. Потім вступає колона прапороносців. Поспереду — прапор орденоносної Кіровоградщини, Пам'ятний Прапор ЦК КПРС, Президії Верховної Ради Союзу РСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, яким обласно нагороджені за успіхи в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя Радянської влади.

Стенди і транспаранти на уквітчанних машинах, що рухаються за прапороносцями, красномовно розповідають, що кіровоградці до 51-ї річниці Великої Жовтня помножили свої успіхи: «План по машинобудуванню виконано на 101,5 процента!» «Державі продано 98 тисяч тонн м'яса!»...

Час від часу площа розцвітає червоними гвоздиками. Сотні кілометрів пройшли школярі дорогами подвигів батьків, і сьогодні вони ще раз рапортують, що свято бережуть пам'ять героїв, що готові множити подвиги батьків і дідів своїх.

Ось площею пропливають спортивні прапори. То йдуть фізкультурники інститутів, технікумів та училищ професійно-технічного навчання, шкіль, добровільних спортивних товариств.

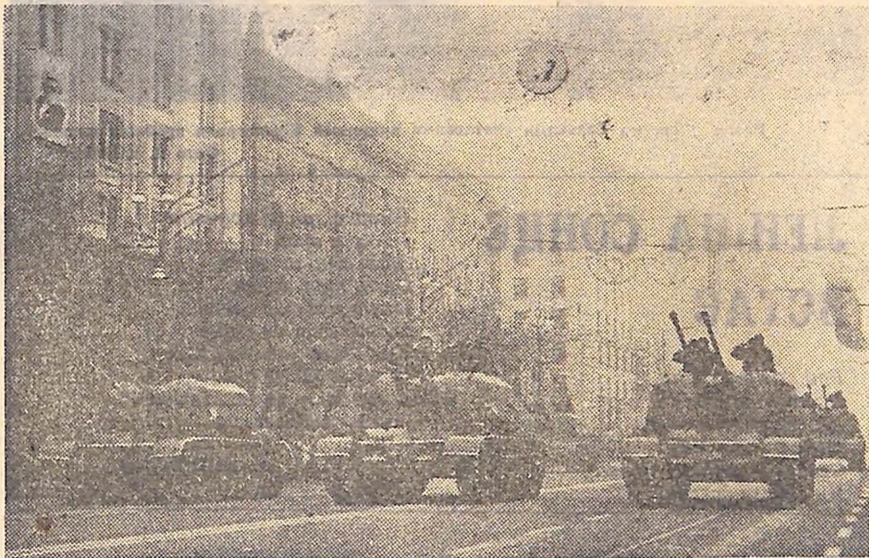
«Вогонь Жовтня — в серцях молодих» — горить гасло над колоною студентів і викладачів педагогічного інституту, які крокують слідом за фізкультурниками. Понад 14 тисяч працівників народної освіти підготував інститут за час свого існування. Сьогоднішні студенти пишуться славними традиціями, множать їх. Про це розповідають транспаранти.

На площу вступають колони робітників і службовців ордена Трудового Червоного Прапора заводу сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка». Ось усміхнені обличчя дівчат-токаряв з третього механоскладального цеху. Вони задоволені змаганням за дострокове виконання п'ятирічки йде успішно.

«Понад план випущено продукції на 530 тисяч карбованців», — доповідають робітники ремзаводу «Укрсілгостехніка». Дружини колонами проходять швейники, робітники заводу імені С. М. Кірова, «Більшовик», «Новатор», взуттєвої фабрики. Ім теж є про що звітувати. На взуттєвій фабриці, наприклад, за 10 місяців нинішнього року лише із заощадженої шкіри пошито близько 39 тисяч пар обшуків для дітей.

Завершують демонстрацію спортсмени ДТСААФ.

Святкова демонстрація ще раз показала нерушиму єдність партії і народу. Після демонстрації в місті відбулися масові гуляння.

Київ, 7 листопада 1968 р. Військовий парад на Хрещатику.

(Фотохроніка РТАУ).

● ПЕРЕМОЖЦІ ЮВІЛЕЙНОГО МАРШУ

ВЕСНИ НАШІ СЕРЕД СТЕПУ

ЯК ТІЛЬКИ виходили за село, ще здалеку на обійзку серед степу видніється цятка густого гаю. Людина, яка вперше потрапила до нас, неодмінно так і запитав про цей зелений оазис у полі. А то наше механізаторське містечко. Навколо

нього шумлять золотими кучерями стрункі осокори, які ми посадили кілька років тому. Шоранку зустрічають вони пас тихим шелестом віття. Золотаві листя неначе з приязню шепоче: «Доброго ранку, хлопці!» А вони, мої друзі, непомітним порухом розправляють широкі плечі. Посміхаються. Ясніють обвітрені обличчя. Короткий потиск рук, і молоді механізатори вже поспішають до своїх машин. А незабаром ранкову тишу розпанахує дружний гул моторів. Трактори покидають містечко. За кермом сидять мої друзі комсомольці Станіслав Ручка, Юрій Сафроненко, Сергій Перевертало, Василь Чебриєнко.

Дорога в поле. Вона стала для нас звичайною і в той же час незвичай-

ною. Звичайною тому, що ми звикли до неї, кожного дня, йдучи і повертаючись по ній до села. А незвичайною тому, що дорога в поле приводить нас не просто до місяця роботи. Вона нас веде до джерел наших мрій.

Ми не були спокійні, коли всією бригадою читали звернення новоархангельців до всіх механізаторів області боротись за впровадження у виробництво високої культури землеробства, за одержання високих і сталих врожаїв всіх сільськогосподарських культур.

Раділися з спеціалістами колгоспу. Розробили і взяв на себе підвищені зобов'язання для бригади.

А потім — гарячі дні. Ремонтували і приводили в належний порядок техніку. А ввечері майже всі

члени молодіжної сідали за парту. В колгоспі були організовані агрономічні курси по підвищенню механізаторської майстерності.

За зиму підвищили свою кваліфікацію комсомольці Іван Степаненко, Станіслав Ручка, Григорій Сергієнко, молоді механізатори Микола Бендін і Петро Ляшенко. Тепер всі вони мають посвідчення механізаторів другого класу.

А навесні, як тільки почав сходити сніг, вирушили в поле. Пораднівшись, ми вирішили в комсомольсько-молодіжній бригаді створити кілька спеціалізованих ланок. За вивезення добрив на поля взялась ланка Станіслава Ручки. Догляд і обробіток бурякових плантацій доручали ланці Юрія Сафроненка.

Сходи були дружними на всіх плантаціях.

Але до повної перемоги було ще далеко. Всі ми добре це розуміли.

На бурякових плантаціях доглядали молоді рослини хлопці Юрія Сафроненка. Вони кілька разів спускалися міжряддя, одночасно підживлюючи посіви.

Щиро кажучи, в душі, мабуть, кожний з нас побиювався за виконання взятих зобов'язань. І тоді ще більш прискіпливо придивлялись до роботи кожного. Бо й справді надія на погоду була мала. Все залежало від нашої сумлінної праці.

Минув час, і земля щедро віддячила нам за сумлінність. У цьому році з кожного гектара ми зібрали по 250 центнерів соловодких коренів і по 45

центнерів кукурудзи в зерні. Непоганний урожай озимих. Красномовно говорять за роботу комсомольсько-молодіжної бригади і такі цифри — за вісім місяців нинішнього року молоді механізатори виробили 6620 га умовної оранки і зекономлено 5800 кг пального.

Нещодавно, на честь 50-річчя ВЛКСМ, нашій бригаді вручено перехідний червоний вимпел РК ЛКСМУ.

Тепер ми готуємо свої трудові подарунки 100-річчю від дня народження Ілліча.

П. МАКАРЕНКО,
бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу ім. Ульянова.

с. Недогарки
Олександрійського району.

